

РЕШЕНИЕ

№ 8640

гр. София, 12.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 19.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11053** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А., [дата на раждане] [населено място], Б., гражданин на Б., ЛНЧ [ЕГН], против решение № УП-ОК11/17.10.2024г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл.70, ал.1 във вр. с чл.13, ал.1, т. 1 и т.2 от ЗУБ, поради липса на предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отхвърлена като явно неоснователна молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Жалбоподателят прави възражения, че административният орган необосновано не кредитира изложената от него бежанска история. Счита, че административният орган е провел една формална процедура без да изясни фактите и да даде възможност на жалбоподателя да обясни подробно причините, поради които е напуснал Б.. Твърди, че е изложил опасения от преследване поради причини, свързани лично с него и това са опасения от преследване, основано на политическо мнение. Моли за отмяна на Решение № УП-ОК-11/17.10.2024 г. на интервюиращ орган на ДАБ връщане на преписката за ново разглеждане със задължителни указания по прилагането на закона.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. М. Д., назначен по реда на ЗПП. Моли обжалваното Решение № УП-ОК11/17.10.2024 г., на интервюиращия орган на Държавна агенция за бежанците при МС - отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, да бъде отменено като незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и необоснованост. Моли преписката да бъде върната на административния орган, със законните от това последици.

Ответникът – интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт П., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Смята, че решението е правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., дава становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, поради което счита, че следва да бъде оставена без уважение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ОК - 13 - 1958 от 03.10.2024г. на РПЦ – С., подадена от А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Б., [дата на раждане] в [населено място], Б., етническа принадлежност - бангладешец, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен. Личните данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. На датата на регистрацията на чужденеца са връчени Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България.

Проведено е интервю, за което е съставен протокол с рег. № УП – 23762/03.10.2024г. По време на интервюто А. А. заявява, че на 11 август 2024 г. легално с национален паспорт и самолет транзитно през Д. е пристигнал в Република България. Твърди, че е започнал работа в една фирма във В., но на втория ден е изгонен и че адвокат на фирмата го е посъветвал да замине за С., където ще му намери друга работа. Посочва, че в С. не е могъл да се свърже с адвоката и че е останал без средства за да се издържа поради което е решил да продължи нелегално към друга държава с трафикант. Пояснява, че трафиканта му е взел чантата, в която са били всичките му лични документи и тези за работа. Изтъква, че на път за сръбската граница се е озовал в група с тридесетима афганистанци и че е изостанал и изгубил трафиканта. Обяснява, че е трябвало да достигне с автомобил до С. и че трафиканта ги е отклонил за три дни и че се е отказал да продължи пътя, но каналджията не му е позволил. Допълва, че това е първата му молба за закрила и че не е подавал такава в друга държава.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с финансови проблеми в държавата му на произход. В проведеното интервю с рег. № УП 23762 от 03.10.2024 г. А. А. заявява, че в семейството си той е единственият син, и че има две по-малки от него сестри. Съобщава, че баща му работи в Д., но получава малка заплата, с която не може да издържа семейството си. Твърди, че е взел заем от пет хиляди евро от роднини, заем от банка и че майка му си е продала бижутата, за да плати на посредник, който го е наел на работа и му е казал, че е станал гражданин на Европа. Пояснява, че иска да остане в Република България и да започне работа в страната. Изтъква, че не може да се върне в Б., защото това за него ще е равностойно

на гибел. Обяснява, че в родината си не може да събере и върне парите, които е взел, за да замине.

В административното производство е приложена Справка с рег. № ЦУ–1878/29.08.2024г. /л.11/ относно Народна република Б., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС. Видно от нея, според Решение №247/03.04.2024г. за приемане на Списък на сигурни страни на произход и на Списък на трети сигурни страни по отношение на търсещите закрила, Република Б. е сигурна страна. Премиерът Шейх Х. е подал оставка на 5 август 2024 г. и е напуснал страната, което носи нова надежда за отчетност и демократични реформи в Б.. Страната има временно правителство, ръководено от нобеловия лауреат и пионер в микрокредитирането М. Ю.. Приоритет на правителството е възстановяването на закона и реда в страната и подготовка за общи избори.

В хода на образуваното производство административният орган е констатирал наличие на основания по чл. 13, ал. 1 от ЗУБ и е приложил ускорена процедура. Постановил е решение №УП-ОК11/17.10.2024г., с което е отхвърлил молбата на А. А. за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна. След анализ на личните причини, посочени в интервюто и преценка на данните от Справката за ситуацията в Народна република Б. е стигнал до извода за липса на предпоставки за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка, както и актуална Справка рег. № МД-02-55/24.01.2025г. относно Народна република Б., актуалната политическа и икономическа обстановка в страната и нивото на сигурност.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 31.10.2024г., жалбата срещу него е подадена на 06.11.2024г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

При проверката за законосъобразност на акта, на основанията по чл. 146 от АПК, съдът счита, че оспореното решение е издадено на основание чл.70 ал.1 от ЗУБ от компетентен административен орган съгласно заповед № РД-05-298 от 13.04.2022г. (л.10), в установената писмена форма с изложени мотиви от фактическа и правна страна.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Следва да се има предвид, че оспорващият макар да твърди, че са допуснати процесуални нарушения не сочи точно в какво се изразяват. Има общи твърдения, че не е разгледана обективно бежанската история, но не е посочено кой конкретен факт от същата неправилно е интерпретиран.

В случая административният орган е счел, че са налице предпоставките на чл.13, ал.1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, а именно, че чужденецът се позовава на основания извън предмета на закона и не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване. Обсъдени са предпоставките по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 от ЗУБ и е прието, че не са налице основания за предоставяне на статут.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода на административния орган. Съгласно чл.8, ал. 4 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или

съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца. Жалбоподателят по време на интервюто посочва, че никога не е бил арестуван, съден или осъждан, не е имал проблеми със силите за сигурност, нито с властите поради религиозната си и етническа принадлежност. Не членува в политически партии, никога не са му отправяни заплахи, никога не му е оказвано насилие. Причините за напускане на страната по произход са финансови, необходимост да издържа семейството си и да осигури средства за да върне заемите, които е взел. Правилно при данните от интервюто е прието, че чужденецът не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, при което е приложим чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, достатъчно основание при липсата на предпоставките по чл. 8, съответно по чл. 9 от ЗУБ молбата за международна закрила да бъде отхвърлена като явно неоснователна. Мотивите за напускане на страната по произход, посочени като необходимост от средства за издръжка на семейството му, са извън предметния обхват на ЗУБ, съгласно чл. 13, ал.1, т.1 от ЗУБ. Доказателство в тази насока е обстоятелството, че чужденецът е дошъл в страната с виза, категория Д, с цел работа. Влязъл е легално, искал е да замине за Италия или С., но не е успял, защото много бързо е останал без средства.

Съвкупно преценени, данните сочат, че липсват реални основания за търсене на закрила при условията на ЗУБ, а опасенията от преследване посочени в хода на съдебното производство не са реални и обективни, а само с цел мотивиране на причини за подаване на молба за закрила, провеждане на производство по ЗУБ и удължаване на престоя на територията на страната.

Относно статута на бежанец, обосновано и законосъобразно е прието, че общата обстановка в Б. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г., нито посочените лични причини за напускане на страната по произход. Чужденецът не сочи реални действия на преследване, предприети спрямо него. Той не е бил заплашван, нито пък насилван или изтезаван. На фона на изложените мотиви в бежанската история на лицето би могло да се направи обоснован извод, че в конкретния случай става въпрос за мигрант, а не за лице, нуждаещо се от международна закрила. Съгласно Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Едновременно с това кандидатът не сочи други релевантни причини, обосноваващи опасенията му за преследване - изрично не заявява, че е политически ангажиран, че е бил арестуван или осъждан и че е имал

проблеми във връзка с етническата или религиозна си принадлежност. Фактите, които чужденецът посочва в бежанската си история не обосновават наличието на основателни опасения от преследване.

Не се установява кандидатът да е преследван заради религиозната си принадлежност. Той не е имал проблеми в тази връзка. Срещу него не е имало конкретни посегателства. Спрямо него не е осъществено визираното от ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут, а опасенията му от евентуални бъдещи заплахи са неоснователни. А. А. не обосновава основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Спрямо него не е осъществено преследване по чл.8, ал.4 от ЗУБ. Поради липса на предпоставките за предоставяне на бежански статут по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, искането за предоставяне на бежански статут законосъобразно е отхвърлено като неоснователно.

Не са налице предпоставки за предоставяне и на хуманитарен статут. Няма данни, че жалбоподателят е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне държавата по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. От изложеното следва изводът, че А. А. не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал. 1 т.1 и 2 от ЗУБ.

По отношение на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ: В случая спрямо чужденеца не е налице заплахата поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. Според тълкуването в решението от 17 февруари 2009г. на съда в Л. по дело № С-465/07, на чл. 15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО, силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила.

Наличието на заплахата по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ се установява, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване там, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността му в случай на въоръжен конфликт. Спрямо него не е налице заплахата поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход.

Обстановката в Б. сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на жалбоподателя е налице страх от преследване. Не е установено спрямо него да е налице реална опасност, която да е била повод за напускането му. Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна

за предоставяне на хуманитарен статут. От посочената справка не може да се направи обоснован извод, че Б. се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт.

За жалбоподателя липсват предпоставки за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Не са налице и визираните в чл. 4, ал. 3 от ЗУБ предпоставки за забрана за връщане на територията на страната по произход. Няма данни за никаква заплаха за живота и свободата на чужденеца по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

По изложените съображения, жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София град, I - во отделение, 18– ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. А., роден на. 26.07.2003г. [населено място], Б., гражданин на Б., ЛНЧ [ЕГН], против решение № УП-ОК11/17.10.2024г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл.70, ал.1 във вр. с чл.13, ал.1, т. 1 и т.2 от ЗУБ, поради липса на предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

Решението е окончателно на основание чл.85, ал.3 от ЗУБ.

СЪДИЯ